

ARCHANGEL MICHAEL CHURCH

Protopresbyter, John K. Lardas, Proistamenos Protopresbyter Nikolaos Tsagarakis 100 Fairway Drive Port Washington, NY 11050 Ph. (516) 944-3180 | Email. info@archangelmichaelchurch.org

SUNDAY JUNE 29, 2025 [Ήχος β', Ἑωθινόν Γ' | Tone 2, 3rd Morning Gospel

Άγίων Πανεφήμωον Κυριακή: Τῶν Πρωτοκορυφαίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου

Άπολυτίκιον Άναστάσιμον. Ήχος β'.

Ότε κατῆλθες προς τον θάνατον, ή ζωή ή άθάνατος, τότε τον άδην ένέκρωσας, τῆ ἀστραπῆ τῆς θεότητος ότε δε και τους τεθνεὧτας, έκ τῶν καταχθονίων άνέστησας, πᾶσαι αὶ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων έκραύγαζον Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεος ἡμῶν δόξα σοι.

Τῶν Ἀποστόλων Ἡχος δ΄.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, και τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, είρήνην τῆ οἰκουμένη δωρήσασθαι, και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν το μέγα ἔλεος.

Απολυτίκιον τῶν Κεκοιμένων. Ἡχος πλ. δ΄ Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθος τοῦ (τῆς, τῶν) δούλου (δούλης, δούλων) σου, και ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτεν (ήμαρτεν, ήμαρτον) συγχώρησον· ούδεις γαρ άναμάρτητος, εί μη Συ ο δυνάμενος, και τῶ (τῆ, τοῖς) μεταστάντι (μεταστάση, μεταστᾶσι) δοῦναι τήν ἀνάπαυσιν.

Απολυτίκιον τοῦ Ναοῦ. Ἡχος δ΄

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Άρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἴνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς άΰλου ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς και βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Εορτής . Ἡχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, προς τον Ποιητην ἀμετάθετε, μη παρίδης, ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλα πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς την βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, και σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Sunday: The Holy Glorious and Famous and Chief Apostles Peter and Paul

Resurrectional Apolytikion. Tone 2.

When You descended unto Death, O Lord, You who are immortal Life put Hades to death, by the lightning of Your divinity. And when You raised the dead from the netherworld, all the hosts of heaven sang aloud to You, "O Christ God, Giver of life, glory to You!"

For the Apostles Mode4

Preeminent Apostles and teachers of the universe, intercede with the Master of all, to grant peace to the whole world, and great mercy to our souls.

Apolytikion for the Departed. Tone Plagal 4th Remember, O Lord, as Yor are Good, your servant(s), and forgive every sin he (she, they) have committed in this life. For no one is sinless, except You, Who have power to grant rest to those who have fallen asleep.

Apolytikion of the Church. Tone 4
O Chief Commanders of the heavenly armies, we the unworthy now entreat you in earnest, to fortify us by your supplications to the Lord, and shelter us beneath the wings of your spiritual glory, guarding us who run to you and fervently entreat you: As the Commanders of the hosts on high, rescue us faithful from dangers of every kind.

Kontakion of the Feast. Tone 2

O Protection of Christians that never falls, intercession with the Creator that never fails, we sinners beg you, do not ignore the voices of our prayers. O good Lady, we implore you, quickly come unto our aid, when we cry out to you with faith. Hurry to intercession, and hasten to supplication, O Theotokos who protect now and ever those who honor you.

Προκείμενον. Ήχος πλ. δ΄. Ψαλμος 18. Εἰς πᾶσαν την γῆν εξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοι διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Προς Κορινθίους Β΄ Έπιστολῆς Παύλου το ἀνάγνωσμα. (Β΄

Koρ 11:21 – 33; 12:1 – 9) Άδελφοί, ἐν ῷ δ΄ ἄν τις τολμᾳ, ἐν ἀφροσύνῃ λέγω, τολμῶ κἀγώ. Έβραΐοι είσι; κάγώ· Ίσραηλίται είσι; κάγώ· σπέρμα Άβραάμ είσι; κάγω διάκονοι Χριστοῦ είσι; παραφρονῶν λαλῶ, ὑπερ έγω έν κόποις περισσοτέρως, έν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, έν φυλακαῖς περισσοτέρως, έν θανάτοις πολλάκις ὑπο Ιουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρα μίαν ἔλαβον, τρις ἐρραβδίσθην, ἄπαξ έλιθάσθην, τρις έναυάγησα, νυχθημερον έν τῷ βυθῷ πεποίηκα όδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημία, κινδύνοις ἐν θαλάσση, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις ἐγ κόπῳ και μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ και δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει και γυμνότητι χωρις τῶν παρεκτος ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. τίς ἀσθενεῖ, και οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, και οὐκ έγω πυροῦμαι; εί καυχᾶσθαι δεῖ, τα τῆς άσθενείας μου καυχήσομαι. ὁ Θεος και πατηρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ οίδεν, ὁ ὢν εύλογητος είς τους αίῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἔφρούρει την Δαμασκηνών πόλιν πιάσαι με θέλων, και δια θυρίδος έν σαργάνη έχαλάσθην δια τοῦ τείχους και έξέφυγον τας χείρας Καυχᾶσθαι δη ού συμφέρει μοι έλεύσομαι γαρ είς όπτασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. οίδα ἄνθρωπον εν Χριστῷ προ έτων δεκατεσσάρων είτε έν σώματι ούκ οίδα, είτε έκτος του σώματος ούκ οίδα, ο Θεος οίδεν άρπαγέντα τον τοιούτον έως τρίτου οὐρανοῦ. και οἶδα τον τοιοῦτον ἄνθρωπον εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτος τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεος οἶδεν· ὅτι ἡρπάγη εἰς τον παράδεισον και ήκουσεν ἄρρητα ρήματα, ἃ οὐκ έξον ἀνθρώπω λαλῆσαι. ὑπερ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι, ὑπερ δε ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εί μη έν ταῖς ἀσθενείαις μου. ἐαν γαρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γαρ ἐρῶ· φείδομαι δε μή τις εἰς ἐμε λογίσηται ὑπερ ὁ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Και τῆ ὑπερβολῆ τῶν ἀποκαλύψεων ἴνα μη ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῆ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἴνα με κολαφίζη ἴνα μη ύπεραίρωμαι. ύπερ τούτου τρις τον Κύριον παρεκάλεσα ίνα ἀποστῆ ἀπ΄ ἐμοῦ· και εἴρηκέ μοι ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου ἡ γαρ δύναμίς μου έν άσθενεία τελειούται. ἤδίστα οὖν μάλλον καυχήσομαι έν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ ἐμε ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Έκ τοῦ κατα Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου το ἀνάγνωσμα. (Μτ 16:13-19)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τα μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τους μαθητας αὐτοῦ λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τον υἰον τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δε εἶπον· οἱ μεν Ἰωάννην τον βαπτιστήν, ἄλλοι δε Ἡλίαν, ἔτεροι δε Ἰερεμίαν ἢ ἔνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δε τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεις δε Σίμων Πέτρος εἶπε· συ εἶ ὁ Χριστος ὁ υἰος τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. και ἀποκριθεις ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σαρξ και αἶμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κάγω δέ σοι λέγω ὅτι συ εἶ Πέτρος, και ἐπι ταύτη τῆ πέτρα οἰκοδομήσω μου την ἐκκλησίαν, και πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. και δώσω σοι τας κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, και ὂ ἐαν δήσης ἐπι τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, και ὂ ἐαν λύσης ἐπι τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Prokeimenon. Mode pl. 4. Psalm 18. Their proclamation went forth into all the earth.

Verse: The heavens declare the glory of God

The reading is from Paul's Second Letter to the Corinthians. (2 Cor. 11:21-33; 12:1-9)

Brethren, whatever anyone dares to boast of -I am speaking as a fool - I also dare to boast of that. Are they Hebrews? So am I. Are they Israelites? So am I. Are they descendants of Abraham? So am I. Are they servants of Christ? I am a better one — I am talking like a madman — with far greater labors, far more imprisonments, with countless beatings, and often near death. Five times I have received at the hands of the Jews the forty lashes less one. Three times I have been beaten with rods; once I was stoned. Three times I have been shipwrecked; a night and a day I have been adrift at sea; on frequent journeys, in danger from rivers, danger from robbers, danger from my own people, danger from Gentiles, danger in the city, danger in the wilderness, danger at sea, danger from false brethren; in toil and hardship, through many a sleepless night, in hunger and thirst, often without food, in cold and exposure. And, apart from other things, there is the daily pressure upon me of my anxiety for all the churches. Who is weak, and I am not weak? Who is made to fall, and I am not indignant? If I must boast, I will boast of the things that show my weakness. The God and Father of the Lord Jesus, he who is blessed for ever, knows that I do not lie. At Damascus, the governor under King Aretas guarded the city of Damascus and wanted to seize me, but I was let down in a basket through a window in the wall, and escaped his hands. I must boast; there is nothing to be gained by it, but I will go on to visions and revelations of the Lord. I know a man in Christ who fourteen years ago was caught up to the third heaven — whether in the body or out of the body I do not know, God knows. And I know that this man was caught up into Paradise — whether in the body or out of the body I do not know, God knows — and he heard things that cannot be told, which man may not utter. On behalf of this man I will boast, but on my own behalf I will not boast, except of my weaknesses. Though if I wish to boast, I shall not be a fool, for I shall be speaking the truth. But I refrain from it, so that no one may think more of me than he sees in me or hears from me. And to keep me from being too elated by the abundance of revelations, a thorn was given me in the flesh, a messenger of Satan, to harass me, to keep me from being too elated. Three times I besought the Lord about this, that it should leave me; but he said to me, "My grace is sufficient for you, for my power is made perfect in weakness." I will all the more gladly boast of my weaknesses, that the power of Christ may rest upon me.

The reading is from the holy Gospel according to Matthew. (Mt. 16:13-19)

At that time, when Jesus came into the district of Caesarea Philippi, he asked his disciples, "Who do men say that the Son of man is?" And they said, "Some say John the Baptist, others say Elijah, and others Jeremiah or one of the prophets." He said to them, "But who do you say that I am?" Simon Peter replied, "You are the Christ, the Son of the living God." And Jesus answered him, "Blessed are you, Simon son of Jonah! For flesh and blood has not revealed this to you, but my Father who is in heaven. And I tell you, you are Peter, and on this rock I will build my church, and the gates of Hades shall not prevail against it. I will give you the keys of the kingdom of heaven, and whatever you loose on earth shall be bound in heaven."

Feast of the Holy Apostles Peter and Paul

Today we celebrate one of the most important feasts in the life of the Church: the feast of Saints Peter and Paul, the two great Apostles who became pillars of the early Christian community. Though so different in personality and background, they are united in one thing—their total dedication to Christ and their willingness to give everything for the sake of the Gospel.

Peter, the fisherman, was impulsive and passionate. He loved deeply, but he also stumbled. He denied Christ three times. He failed. But his failure was not the end. After the Resurrection, Christ looked at Peter—not with anger, but with love. And Peter, broken and humbled, was restored. That moment of forgiveness transformed him. He became the "rock" upon which the Lord built His Church—not because he was perfect, but because he was willing to love again. Paul, on the other hand, began his journey as a persecutor of Christians. A brilliant mind, realous for the law, certain that

Paul, on the other hand, began his journey as a persecutor of Christians. Á brilliant mind, zealous for the law, certain that he was serving God—until one moment of divine light on the road to Damascus changed everything. The risen Christ appeared to him, and Paul's entire life turned. From persecutor, he became the Apostle to the Nations, carrying the Gospel farther than anyone could have imagined.

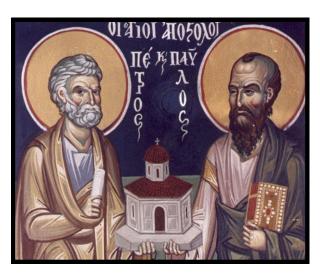
What do these two lives teach us?

That God does not wait for us to be perfect to call us. He uses our weakness, our failures, even our past mistakes—not as barriers, but as starting points for grace. What matters is not where we come from, but how we respond when He says, "Follow Me."

Today's feast is not just about honoring two saints of the past—it's about hope for all of us today. For every person who feels unworthy. For every soul who has doubted, fallen, or drifted away. The stories of Peter and Paul remind us that the Lord's love is greater than our history. His mercy reaches deeper than our sins. And His call—personal, gentle, powerful—comes to each one of us.

Our world needs people like Peter—who speak the truth with sincerity, even when they are afraid. It needs people like Paul—who are not afraid to change when they encounter the truth. Each of us is called to be a witness, in our own way: with kindness, with courage, with love.

As we honor Saints Peter and Paul today, let us renew our own yes to Christ. Let us remember that the true meaning of life is not found in worldly success, but in answering His call with faith. And when we do, we too become part of the same living Church they gave their lives for—built on grace, carried by hope, and alive with love.

Εορτή των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου

Η σημερινή ημέρα είναι από τις πιο σημαντικές στο εορτολόγιο της Εκκλησίας μας. Τιμούμε τους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο —δύο θεμελιωτές της Εκκλησίας, δύο ζωές που φωτίστηκαν από τη Χάρη του Χριστού και μεταμορφώθηκαν για πάντα.

Ο Απόστολος Πέτρος, απλός ψαράς, θερμός και παρορμητικός, έζησε την ανθρώπινη αδυναμία —αρνήθηκε τον Χριστό, φοβήθηκε, λύγισε. Μα ακριβώς μέσα από την πτώση του, γεύτηκε το βάθος της συγγνώμης. Το βλέμμα του Χριστού μετά την άρνηση, δεν ήταν βλέμμα επίπληξης, αλλά βλέμμα αγάπης και αποδοχής. Και αυτή η αγάπη τον ανέστησε πνευματικά. Έχινε ο "βράχος" πάγω στον οποίο ο Χριστός οικοδόμησε την Εκκλησία Του.

πνευματικά. Έγινε ο "βράχος" πάνω στον οποίο ο Χριστός οικοδόμησε την Εκκλησία Του.
Ο Παύλος, αντίθετα, δεν γνώρισε τον Χριστό όσο Εκείνος ζούσε στη γη. Φαρισαίος, διώκτης των Χριστιανών, με σιγουριά πως υπηρετεί τον Θεό. Μέχρι που η αλήθεια τον τύφλωσε. Κυριολεκτικά και πνευματικά. Στην οδό προς τη Δαμασκό, συνάντησε το φως του Αναστημένου Χριστού —και από διώκτης έγινε Απόστολος, και από εχθρός έγινε κήρυκας της αγάπης Του στα Έθνη.

Αυτοί οι δύο άνδρες δεν ξεκίνησαν από θέση δύναμης ή τελειότητας. Ξεκίνησαν από αδυναμία, φόβο, λάθος και ειλικρινή αναζήτηση. Κι αυτό είναι το μεγαλύτερο μήνυμα αυτής της ημέρας: ότι ο Χριστός δεν καλεί τους τέλειους, αλλά τους πρόθυμους. Δεν ζητά καθαρό παρελθόν, αλλά ανοιχτή καρδιά. Δεν μας κρίνει για αυτό που ήμασταν, αλλά μας καλεί γι' αυτό που μπορούμε να γίνουμε με τη Χάρη Του.

Η εορτή των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων είναι εορτή ελπίδας για όλους μας. Για κάθε άνθρωπο που έχει νιώσει ότι απέτυχε, ότι πρόδωσε, ότι ξέφυγε. Για κάθε ψυχή που, μέσα στο σκοτάδι της αμφιβολίας ή του πόνου, ψιθυρίζει ακόμα: «Κύριε, Εσύ τα γνωρίζεις όλα, Εσύ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ».

Ο κόσμος σήμερα έχει ανάγκη από φωνές σαν του Πέτρου —που ομολογούν την πίστη με απλότητα και καρδιά. Έχει ανάγκη από ψυχές σαν του Παύλου —που δεν φοβούνται να αλλάξουν πορεία όταν βρουν την αλήθεια. Ο καθένας μας μπορεί να γίνει απόστολος, με τη ζωή του, με τον λόγο του, με την παρουσία του δίπλα στον συνάνθρωπο.

Ας τιμήσουμε σήμερα όχι μόνο την αγιότητα των Αποστόλων, αλλά και το κάλεσμα που και σε εμάς απευθύνεται: να ακολουθήσουμε τον Χριστό, να Τον αγαπήσουμε με όλη μας την ύπαρξη, και να Τον μαρτυρούμε με ειρήνη, αλήθεια και

SYNAXARION & SERVICES

*June 30 ~Synaxis of the Holy Apostles; St. Michael, New Martyr of Athens
*July 1 ~ Saints Cosmos & Damianos; St. Constantine, Martyr of Cyprus

July 2 ~ Deposition of the Robe of the Theotokos in Blachernae

July 3 ~ St. Hyacinth of Caesarea; St. Anatolius of Constantinople

July 4 ~ St. Andrew of Crete; St. Martha, mother of Symeon

July 5 ~ St. Athanasios of Mount Athos; St. Lampadus the Wonderworker

*Denotes Divine Liturgy

MEMORIALS

Michael Hatzidakis & Susan Stafidas May their memory be eternal!

Upcoming events and the Church calendar can be found on the website.

Please follow us on Instagram:

@amclongisland
and upcoming events on our
main page.

